

моминско“ - „сърце юнашко“. Това е и динамиката на травестията момък булка. Наситената знаковост на ЗЛАТНОТО ОГЛЕДАЛО е в семантична съотносимост с другия, отвъдния свят.³⁵ В този смисъл на граничност то семантизира травестията в посока мъж- жена=хайдутин- булка, осигуряваща прехода хайдутин- нехайдутин, извънзаконник- законник.

Много съществен елемент е булото, чрез което тази травестия се осъществява цялостно. Още повече, че във функцията му на скриващо лицецо на момъка в известен смисъл представлява маска. Така момъкът /ергенът/ „става“ жена. Освен смяната на „половата самоличност“ чрез това маскиране е налице динамична „смяна“ по посока на самоличността на персонажите- от хайдутин в булка, което е и целта. Тази динамика се проявява особено силно в приспособяването на тънкия момков /червен/ пояс в було. И може би най- важния момент в тази травестия е семантемата момков пояс- було с оглед преди всичко на техния семиотичен код в традиционното, респективно в обредното облекло.³⁶ Превръщането на пояса в було / в сватбената обредност съществува такава практика- покривалото на булката да се съшива от мъжкия пояс,³⁷ а също и момковото знаме се прави от пояс³⁸/ в определен смисъл е заради червения цвят /мъжкото начало в момент на движение, поход,³⁹ а такъв именно предстои на хайдутите/. В този аспект може да се разчете и по- широк контекст, съотносим със смисъла на пояса като мъжки атрибут в качеството му на тъждество на мъжкото и заради конкретната му позиция в мъжкия костюм- близо до /над/ плодоносната органика, мотивираща допълнително неговата знаковост. Травестният тип пояс- було е аналог на травестията мъж /младоженец/- жена/невеста/=хайдутин- булка.

Посоката на движение на сватбеното шествие е от планината към града. „Изгорената“ от сланата гора е вече разрушеното хайдушко пространство и е знак за настъпилото време на „отпътуване“ на хайдутите /хайдушката дружина/. Травестията хайдушка дружина- сватба обезпечава безпрепятственото напускане на едно-